

Alte simboluri din domeniul vestimentar

Pentru studiul de săptămâna aceasta, citește:

Marcu 5,24-34; Luca 8,43-48; Ioan 13,1-6; 19,23.24; Matei 26,59-68; 27,27-29.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Căci își zicea ea: «Dacă aș putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui.» (Marcu 5,28)

Nu trebuie să ne surprindă faptul că putem extrage atât de multe lecții din relatările biblice în care este amintită îmbrăcămintea. Hainele fac parte din viața noastră și pot spune foarte multe despre noi înșine, chiar dacă nu rostim niciun cuvânt. Adeseori, îi evaluăm pe cei din jurul nostru în funcție de hainele pe care le poartă sau de modul cum le poartă.

Studiul de săptămâna aceasta va aborda relatările din viața lui Isus, în care sunt amintite diferite obiecte de îmbrăcămintă. Vom analiza experiența femeii care a crezut că tot ce trebuia să facă pentru a fi vindecată era să se atingă de hainele Lui. Apoi, vom trece la evenimentul Sfintei Cine, când Isus Și-a dat jos haina, ca să poată spăla picioarele ucenicilor. După aceea, vom studia despre marele-preot care și-a rupt veșmintele, pecetluindu-și prin gestul acesta condamnarea. Într-o altă secțiune, ne vom opri asupra hainelor de bațjocură, cu care soldații romani L-au îmbrăcat pe Isus. În cele din urmă, ne vom opri asupra momentului în care soldații au tras la sorți pentru cămașa lui Isus, împlinind în felul acesta o veche profeție biblică.

În Marcu 5,24-34 și Luca 8,43-48 este relatat despre o femeie care avea „o scurgere de sânge”. Pe lângă faptul că simptomul acesta poate indica o afecțiune gravă, în cultura de atunci, el era însoțit de stigmatul necurăției rituale, lucru care sporea și mai mult nefericirea acestei femei. Doctorii nu au putut să o ajute. Ea își dorea vindecarea cu atâta disperare, încât și-a cheltuit toată averea pe multe leacuri, care nu au făcut decât să-i înrăutățească boala. Suferința și rușinea pe care le îndura această femeie depășesc orice închipuire.

Dar apoi ea a venit la Isus, la Omul care făcea minuni extraordinare.

1. Citește Marcu 5,24-34 și Luca 8,43-48. Ce lecție putem desprinde din convingerea acestei femei că, pentru a fi vindecată, era de ajuns să se atingă de haina lui Isus?

Femeia aceasta avea multă credință în Isus; ea a fost convinsă că își va recăpăta sănătatea dacă se va atinge de haina Lui. Este adevărat că nu hainele i-au dat vindecare, nici atingerea de ele, ci puterea lui Dumnezeu care a lucrat la inima ei, chemând-o la El și conștientizând-o de neputința și de nevoia ei. Atingerea hainelor lui Isus este o ilustrare a credinței care lucrează prin fapte, temă care constituie, de altfel, esența creștinismului.

2. De ce a întrebat Isus cine s-a atins de hainele Lui? Marcu 5, 30.33.34

Când a pus această întrebare, Domnul Isus a făcut publică vindecarea femeii, pentru ca mărturia ei să fie auzită de toți cei prezenți. Pe de altă parte, intenția Sa a fost să o ajute să înțeleagă că vindecarea ei nu se datoră unei puteri magice emanate de hainele Lui, ci puterii lui Dumnezeu care a lucrat în ea prin credința ei. Deși situația în care se găsisse înainte de vindecare fusese rușinoasă, ea putea acum să dea mărturie despre lucrarea lui Hristos în ea.

Cum putem învăța să venim la Domnul la fel ca această femeie, în credință și supunere, conștienți de neputința noastră? Cum putem păstra această credință în El, atunci când vindecarea pe care I-o cerem nu vine așa cum ne-am așteptat?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să descopere semnificația obiectelor de îmbrăcăminte care sunt menționate în diferitele relatări despre Domnul Isus.

La nivelul sentimentelor: Să descopere cadrul emoțional în care se desfășoară aceste evenimente și modul în care aceste trăiri subliniază natura umano-divină a lui Hristos.

La nivel practic: Să urmeze exemplul de slujire neegoistă și smerită dat de Hristos în lucrarea Sa.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Veșminte omenști

- A. Ce anume i-a adus vindecare femeii care s-a atins de haina lui Isus?
- B. Ce mesaj indirect a transmis marele-preot atunci când și-a rupt hainele în timpul interogatoriului lui Hristos?

II. Sentimente: Om și Mântuitor

- A. Ce sentimente omenști a trăit Isus atunci când a vindecat-o pe femeia care avea o scurgere de sânge?
- B. Cum S-a simțit Isus în veșmântul de rob pe care îl purta? Dar când a fost îmbrăcat într-o haină regală și batjocorit? Dar când atârna gol pe cruce?

III. Practic: Răstignirea

- A. Cum putem imita exemplul lui Hristos de slujire și sacrificiu?
- B. Ți s-a întâmplat să fii batjocorit și ridiculizat? Cum ar trebui să reacționezi în astfel de situații?

Rezumat: Hristos a purtat haine omenști. Hainele puține și simple erau semnul unui statut inferior. El S-a umilit în felul acesta de dragul nostru. El era Creatorul și Împăratul universului, dar a îndurat cu blândețe batjocura și insultele marelui-preot și ale soldaților păgâni.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: De regulă, noi judecăm după înfățișare, însă parabolele Domnului Isus ne îndeamnă să privim lumea din altă perspectivă. În aceste parabole, Dumnezeu este înfățișat

În ultimele zile din viața Sa pe acest pământ, Hristos a urcat împreună cu ucenicii în camera de sus, unde au luat Paștele, sărbătoarea care comemora eliberarea din sclavia egipteană. Camera de sus era pregătită, dar ceva lipsea. Atmosfera era tensionată și plină de ranchiună. Cu puțin timp înainte, ucenicii se certaseră între ei pentru locul cel mai important din noua împărăție. Acum erau laolaltă la o sărbătoare care ar fi trebuit să le vorbească despre marea lor nevoie după harul mântuitor al lui Dumnezeu și despre dependența lor de El.

3. Ce lucru nu reușiseră ucenicii să înțeleagă încă, deși petrecuseră atâta timp cu Isus? Matei 20,20-28

Pe lângă disensiunile dintre ucenici, mai era și atitudinea sfidătoare a lui Iuda, care încerca să-și ascundă trădarea. Isus ar fi putut să-și exprime dezgustul față de toți, dar El îi iubea și a ales să facă altceva.

4. Ce lecție ne dă Domnul Isus în Ioan 13,1-16? De ce este principiul acesta esențial pentru viața de ucenicie?

Ucenicii ar fi trebuit să se ocupe de spălarea picioarelor murdare de praful adunat de pe drum. Aceasta era datoria slugilor, dar ucenicii nu aveau slugi. Și niciunul dintre ei nu era dispus să se umilească. Totuși ei au fost profund mișcați când Isus Și-a dat jos veșmântul de deasupra și a început să le spele picioarele. Ei își exprimaseră convingerea că El era Fiul lui Dumnezeu și s-au simțit rușinați când El S-a plecat în genunchi pentru a îndeplini o lucrare de slugă. Textul spune că, înainte de aceasta, Isus Și-a dat jos hainele pentru a arăta că era dispus să Se umilească și să Se smerească oricât era necesar pentru a ajunge la inima ucenicilor Lui.

Iar apoi, ca o încununare a gestului Său de umilință, a trecut la Iuda și i-a spălat picioarele.

Cât de mult ești dispus să te „pleci” pentru a le face bine altora și pentru a le sluji? Când ai făcut lucrul acesta ultima dată?

ca acționând într-un fel neașteptat de noi, dar totodată ca fiind la cârma istoriei, după cum ne demonstrează și profeția biblică.

Pentru instructor: Adesea îi judecăm pe oameni după hainele lor. Din înfățișare, ne dăm seama uneori de statutul și de ocupația lor. Totuși trebuie să ne ferim să judecăm starea lor spirituală pe baza înfățișării.

Pentru a analiza această idee împreună cu grupa, prezintă câteva imagini cu oameni (luate din reviste sau ziare) și cere-le să spună cine cred că sunt acești oameni și cu ce se ocupă. Dacă este posibil, prezintă și câteva imagini-capcană care să-i ducă la concluzii greșite, apoi spune-le despre cine este vorba.

Amintește personajele principale din relatările abordate în acest studiu și pune următoarele întrebări: Ce părere ne-am fi format despre fiecare, dacă l-am fi judecat după înfățișare? Ce am fi crezut despre el?

Cum i-am fi privit pe femeia care s-a atins de Isus și pe El Însuși în momentul în care a spălat picioarele ucenicilor? Dar pe preoții și pe soldații care L-au răstignit? Dumnezeu nu judecă după înfățișare, ci privește la inima noastră. Și noi vom face la fel, dacă vom lăsa ca vederea noastră spirituală să fie iluminată de untelemnul harului.

Activitate introductivă: Prezintă câteva imagini cu oameni îmbrăcați în haine diferite și cere-le membrilor grupeii să descrie fiecare persoană pornind de la hainele pe care le poartă. Acordă timp pentru discuții și prezintă persoanele din imagini și povestea fiecăreia. Discutați despre ce putem și ce nu putem să aflăm despre oameni din hainele cu care sunt îmbrăcați. Apoi discutați din această perspectivă despre personajele din relatările studiate săptămâna aceasta. Aparențele pot înșela. De aceea, să ne ferim să-i judecăm pe oameni după înfățișare, ca nu cumva să nu recunoaștem lucrarea lui Dumnezeu și pe oamenii Săi.

2. APROFUNDEAZĂ!

Pentru instructor: Studiul biblic de săptămâna aceasta se ocupă de cinci relatări din viața lui Isus. Dacă ai o grupă mai numeroasă, formează cinci grupe mai mici și cere fiecărei grupe să discute despre câte o relatare, să se gândească ce au simțit personajele prezente acolo și cum au reacționat. Apoi, cere-le să prezinte concluziile în plen. Dacă aveți o grupă mică, alegeți două sau trei relatări și discutați despre ele.

Pune-le la dispoziție cartea *Hristos, Lumina lumii (Viața lui Isus)*, de Ellen G. White.

5. Ce poruncă explicită fusese dată prin Moise cu privire la marele-preot? Lev. 21,10

6. Dincolo de intenția pe care a avut-o când și-a sfâșiat hainele, ce simbol a mai avut acest gest al său? Matei 26,59-68, vezi și Marcu 15,38; Evr. 8,1.

Marele-preot și-a rupt veșmintele pentru a arăta că Isus trebuia condamnat la moarte. Prin acest gest, el și-a arătat indignarea și groaza față de presupusa pretenție blasfematoare a lui Isus, că era Fiul lui Dumnezeu. Legea mozaică îi interzicea marelui-preot să-și rupă veșmintele preoțești (Lev. 10,6; 21,10), fiindcă ele erau simbolul desăvârșirii caracterului lui Dumnezeu. Ruperea acestor veșminte era o profanare, o nesocotire a caracterului Său, o negare a desăvârșirii Lui. Astfel, Caiafa s-a făcut vinovat de încălcarea Legii pe care pretindea că o apăra. Gestul acesta îl descalifica pentru poziția de preot. Pedepsa pentru un mare-preot care își rupea veșmintele era moartea. Marea ironie în toate acestea este că, la instigarea marelui-preot care merita moartea pentru faptele lui, urma să fie condamnat la moarte Isus, care nu săvârșise niciun rău.

Ruperea veșmintelor preoțești are o semnificație profundă. Ea marchează începutul sfârșitului pentru Sanctuarul pământesc și pentru preoție. În curând, avea să fie instaurat un nou sistem, în care Hristos avea să fie Mare-Preot în Sanctuarul din cer.

Hainele marelui-preot din Sanctuarul pământesc, atât de pline de semnificație la vremea lor, aveau să dispară în curând împreună cu un sistemul din care făceau parte. Cât de înfricoșător este faptul că mulți conducători religioși (nu toți) s-au lăsat orbiți de ură, gelozie și teamă și nu L-au recunoscut pe Hristos – Acela spre care arăta întregul lor sistem religios! Totuși, oamenii de rând L-au acceptat pe Isus ca Mesia și și-au asumat lucrarea pe care ar fi trebuit să o facă preoții.

Suntem cumva și noi orbi față de adevărurile importante pe care Domnul vrea să le învățăm? Cum putem renunța la îndreptățirea de sine, cum putem îndepărta simțământul de superioritate morală și spirituală?

Comentariu biblic

I. Atingerea credinței

(Membrii grupei să recitească Marcu 5,24-34 și Luca 8,43-48. De asemenea, capitolul 36, „Atingerea credinței”, din *Hristos, Lumina lumii.*)

De discutat: Alegeți un personaj din această relatare și gândiți-vă cum s-a simțit în această situație.

– Aveau hainele lui Hristos puterea de a vindeca? De ce era important ca femeia să se atingă de poalele hainelor Lui?

– De ce nu a lăsat-o Isus să dispară în mulțime după ce a vindecat-o?

– Ce învățăm despre Mântuitorul din această relatare?

II. El le-a spălat picioarele

(Membrii grupei să recitească Ioan 13,1-16 și capitolul 71, „Un serv al servilor”, din *Hristos, Lumina lumii.*)

De discutat: Alegeți un personaj din această relatare și gândiți-vă cum s-a simțit.

– Ce înseamnă că Isus i-a iubit pe ucenici „până la capăt” (Ioan 13,1)?

– De ce este important ca poporul lui Dumnezeu să urmeze exemplul Domnului Isus, care a spălat picioarele ucenicilor? Ce altceva mai reprezintă actul de spălare a picioarelor? Ce ne învață el?

– Ce aflăm despre Domnul Isus din această relatare?

III. Ruperea veșmintelor preoțești

(Membrii grupei să recitească Matei 26,59-68 și capitolul 75, „Înaintea lui Ana și a curții de judecată a lui Caiafa”, din *Hristos, Lumina lumii.*)

De discutat: Alegeți un personaj din această relatare și gândiți-vă cum s-a simțit în acea situație.

– De ce au existat atâtea tensiuni între Mântuitorul și conducătorii religioși?

– Supunerea manifestată de El în timpul judecății ne învață că trebuie întotdeauna să tăcem atunci când suntem nedreptățiți? Explicați.

– Ce învățăm despre El din această relatare?

IV. Ei L-au batjocorit pe Împărat

(Membrii grupei să recitească Matei 27,27-29 și Marcu 15,17-20 și capitolul 77, „În sala de judecată a lui Pilat”, din *Hristos, Lumina lumii.*)

De discutat: Alegeți un personaj din această relatare și gândiți-vă cum s-a simțit în situația respectivă.

– Ce reprezintă haina stacojie, cununa de spini și trestia?

– De ce L-au înjosit soldații pe Domnul Isus în felul acesta?

– Ce învățăm despre El din această relatare?

- 7. Ce ne spune relatarea evenimentelor de dinaintea răstignirii despre ignoranța, cruzimea și nebunia oamenilor? Cum se poartă omenirea cu Creatorul și Răscumpărătorul ei? Mat. 27,27-29, vezi și Marcu 15,17-20; Luca 23,10.11.**
-
-
-
-

Isus a fost dezbrăcat de hainele Lui și a fost îmbrăcat într-o haină stacojie (roșu-aprins). E posibil ca haina aceasta să fi fost o mantie a vreunui soldat sau o haină veche de-a lui Pilat. Roșul era culoarea regalității. Soldații romani I-au aruncat-o lui Isus pe umeri, în bătaie de joc, pentru că pretindea a fi împărat.

Și apoi, orice împărat trebuie să aibă o coroană! Soldații i-au pregătit o coroană dintr-o creangă de arbust spinos care crește în Palestina și I-au pus în mână o trestie în loc de sceptru. Apoi, s-au plecat înaintea lui în batjocură, numindu-L „Împăratul iudeilor”. Preoții și-au îndreptat batjocurile împotriva autorității spirituale a lui Hristos, în vreme ce soldații au luat în derâdere suveranitatea Lui. Într-o parodie de ceremonie, ei au defilat în jurul Împăratului universului, pe care Îl îmbrăcaseră în haine de batjocură. Acela care Se oferise să îmbrace omenirea păcătoasă în hainele neprihănirii și desăvârșirii Sale, purta acum haine de batjocură.

Ceea ce ne uimește este faptul că Domnul Isus a răbdat toate acestea, din dragoste pentru toți oamenii, chiar și pentru aceia care L-au tratat astfel. Iar noi ne supărăm imediat și căutăm să ne răzbunăm când cineva ne tratează rău sau se uită ciudat la noi! Să imităm de acum înainte exemplul dat de Domnul în această situație!

Cum reacționezi când ți se face o nedreptate? Cum poți imita exemplul dat de Isus?

V. Au tras la sorți pentru cămașa Lui

(Membrii grupei să recitească Ioan 19,23.24 și Matei 27,35 și capitolul 78, „Golgota”, din *Hristos, Lumina lumii.*)

De discutat: Alegeți un personaj din această relatare și gândiți-vă cum s-a simțit el atunci.

– Lucrează Dumnezeu și prin intermediul oamenilor care nu-L cunosc pentru a-Și îndeplini planurile? De ce?

– Gândiți-vă la profețiile care s-au împlinit în viața Mântuitorului. Ce înseamnă pentru voi faptul că ele s-au împlinit?

– Ce învățăm despre Domnul din această relatare?

3. APLICĂ!

Pentru instructor: Cere-le membrilor grupei să se gândească la câteva cuvinte prin care Îl pot descrie pe Domnul Isus, așa cum Îl prezintă relatările studiate săptămâna aceasta. Notați răspunsurile lor pe o tablă sau pe o coală mare de hârtie.

Exemple:

Relatarea 1: Puternic, Vindecător, Iubitor

Relatarea 2: Smerit, Slujitor, Iubitor

Relatarea 3: Asuprit, Nedreptățit, Răbdător

Relatarea 4: Batjocorit, Neînțeleș, Împărat

Relatarea 5: Sărac, Mântuitor, Împlinitor al profeției

Activitate: Dacă este posibil, afișați coala cu răspunsurile în holul bisericii sau în altă parte, pentru ca membrii să se poată gândi în continuare la ceea ce au studiat.

Întrebări aplicative

1. Suntem înclinați să îi judecăm pe alții după înfățișare. Cum putem să ne ferim de această ispită și cum putem să-i tratăm pe oameni cu respect, indiferent de înfățișarea lor?

2. Isus a fost dispus să fie slujitorul nostru și să Se umilească. El a fost nedreptățit, respins și omorât de autoritățile politice și religioase ale vremii. Ce atitudine ar trebui să avem față de persoanele cu autoritate din zilele noastre?

3. De ce nu au reușit oamenii religioși din vremea aceea să-L recunoască pe Mesia în ciuda tuturor profețiilor pe care le-a împlinit? Ce ne spune aceasta despre pericolul de a nu înțelege corect profețiile privitoare la timpul de față?

Ne este greu să ne imaginăm rușinea pe care Isus a trebuit să o îndure. După ce a fost batjocorit de soldați, El a fost dus la locul de răstignire și a fost dezbrăcat și de ultimul rând de haine, de cămașă. Lovit, disprețuit, umilit și ironizat, Isus a băut pe cruce cupa aceea amară care Îi fusese pusă deoparte „de la întemeierea lumii” (Apoc. 13,8).

8. Ce interpretare profetică dă Biblia faptului că soldații i-au luat hainele și ce importanță are? Matei 27,35; Ioan 19,23,24, Ps. 22,18.

Deși asistau la cel mai mare eveniment din istoria universului, soldații erau preocupați să împartă între ei hainele victimei!

Într-un anumit sens însă, gestul lor nu este neînsemnat, întrucât Biblia ne arată că era o împlinire a profeției. Ioan (dar și Matei) îl leagă direct de Psalmul 22, afirmând că s-a întâmplat așa, „ca să se îplinească Scriptura”, oferindu-ne astfel mai multe dovezi ca să credem.

Dar ce a însemnat gestul acesta pentru Mântuitorul? Chinuit de suferința provocată de apăsarea păcatului omenirii și de despărțirea de Tatăl, Isus îi vede la piciorul crucii pe acești soldați care aruncă sorțul pentru haina Lui, ca împlinire a profeției. Probabil că lucrul acesta I-a dat curaj pentru a îndura mai departe suferința. Fapta soldaților era o dovadă în plus că, în ciuda durerii teribile, a suferinței îngrozitoare, profeția se îplinea – lucrarea Sa pământească atingea punctul culminant și jertfa Sa avea să asigure mântuirea fiecărui om care avea să o accepte prin credință.

Ce profeții biblice ți-au întărit credința, în mod special în momente grele, când credința ți-a fost pusă la încercare? Amintește-ți un astfel de moment. Împărtășește grupei experiența ta și mulțumește-I lui Dumnezeu pentru felul în care a lucrat în viața ta.

4. Câteva dintre relatările studiate săptămâna aceasta amintesc despre unele persoane care L-au respins pe Mântuitorul. Cum au ajuns ele în această situație? Cum putem să ne ferim de această atitudine?

4. ILUSTREAZĂ!

Pentru instructor: Relatările din viața Domnului Isus ne arată în mod practic cum putem începe o viață nouă împreună cu El. Dacă vom aplica aceste învățături la viața noastră, ne vom apropia de El și vom accepta speranța și mântuirea pe care El ni le oferă. De asemenea, vom putea să le slujim altora, să le arătăm dragoste și să le împărtășim speranța noastră.

Activitate individuală

Domnul nostru a fost lovit, batjocorit, condamnat pe nedrept, torturat și supus unei morți îngrozitoare. El a suportat toate acestea pentru a ne asigura mântuirea, dar și pentru a ne oferi un model de răbdare, de rezistență și de sacrificiu de sine. Gândește-te la o situație din viața ta în care ai fost nedreptățit și în care ai avut de suferit. Notează-ți gândurile într-un jurnal sau compune o poezie despre modul în care credea în Dumnezeu și suferința Fiului Său te-au ajutat să rămâi statornic și să-ți păstrezi speranța.

Activitate pe echipe

Mântuitorul a spus să urmărim exemplul pe care ni l-a dat atunci când a spălat picioarele ucenicilor (vezi Ioan 13,15). Plănuți ca, la Sfânta Cină, să participați la actul spălării picioarelor în cadrul grupei.

Meditați la Cina din camera de sus. Repovestiți scena pe baza pasajului biblic și pe baza comentariului din *Hristos, Lumina lumii*. Încercați să vă puneți în locul fiecăruia dintre participanți.

Puteți să invitați oficialitățile localității dumneavoastră să participe la serviciul divin pentru Sfânta Cină, ocazie în care puteți să le mulțumiți pentru contribuția lor la bunul mers al localității (va trebui să le explicați în prealabil de ce respectăm actul spălării picioarelor).

Ellen G. White, *Divina vindecare*, cap. „Atingerea credinței”; *Hristos, Lumina lumii*, cap. „Atingerea credinței” „În sala de judecată a lui Pilat și „Golgota”.

„Vrăjmașii lui Isus așteptau acum cu nerăbdare moartea Sa. Ei își imaginau că evenimentul acesta va alunga pentru totdeauna zvonurile despre puterea Sa divină și despre minunile săvârșite de El. Ei se flatau cu gândul că nu vor mai tremura din cauza influenței Sale. Soldații nepăsători, care atârâseră trupul lui Isus pe cruce, își împărțeau între ei veșmintele Sale, certându-se pentru cămașa care era țesută dintr-o bucată. În cele din urmă, au hotărât să tragă la sorți. Prin inspirație, Scriptura descriese cu acuratețe scena aceasta cu sute de ani înainte de a avea loc. «Căci niște câini mă înconjoară, o ceată de nelegiuți dau târcoale împrejurul meu, mi-au străpuns mâinile și picioarele; își împart hainele mele între ei și trag la sorț pentru cămașa mea» (Ps. 22,16.18).” – Ellen G. White, *Istoria mântuirii*, pag. 223, 224

Întrebări pentru discuție

1. Discutați în cadrul grupei despre profețiile care v-au întărit credința într-un mod special. Cum ne arată aceste profeții că Dumnezeu ne-a dat motive suficiente ca să credem?
2. Recitiți evenimentele petrecute în ultimele zile din viața lui Isus și meditați la înjosirea, rușinea și suferința pe care a trebuit să le îndure. Ce lecții putem desprinde de aici? Cum putem învăța să renunțăm la noi înșine la fel ca El?
3. Gândiți-vă la ignoranța totală a soldaților care L-au îmbrăcat pe Domnul într-o haină stacojie și I-au pus pe cap o coroană de spini. Sau la ignoranța soldaților care își împărțeau hainele Lui între ei, fără să ia seama la cele ce se întâmplau lângă ei. Sau la ignoranța marelui-preot care și-a rupt veșmântul, ca să dea impresia că este indignat de răspunsul lui Hristos. Toți acești oameni au acționat în necunoștință de cauză, dar, cu toate acestea, au participat la comiterea unei crime oribile. Este ignoranța lor o circumstanță atenuantă? De ce să fie pedepsiți pentru o faptă pe care au săvârșit-o fără să știe bine în ce se implică? Discutați.

Un vis împlinit

Maria Villaroel locuiește acum pe Insula Paștelui, binecunoscută pentru statuile misterioase din piatră, Insula, foarte izolată, este situată la peste 3500 km de coasta Americii de Sud.

Maria cunoscuse Biserica Adventistă înainte de a se muta pe Insula Paștelui, acceptase cu bucurie noile adevăruri și primise botezul. Când a sosit acolo, a descoperit că era singura adventistă din cei 3000 de locuitori ai insulei. În Sabat, Maria se închina și le spunea copiilor povestiri biblice.

Ea s-a rugat ani de zile ca Dumnezeu să o ajute să le împărtășească și altora credința ei. Într-o zi, l-a cunoscut pe Sergio Celada, un polițist chilian care se afla pe insulă, în vizită de afaceri. Maria își dorea foarte mult să-i vorbească despre Evanghelie, dar nu știa cum. Apoi, și-a adus aminte de setul de casete permise de la Radio Vocea Speranței și i le-a făcut cadou. Fiind foarte impresionat de ceea ce a ascultat, Sergio a aranjat ca ele să fie transmise pe postul local de radio.

Înainte de a pleca, Sergio a rugat-o pe Maria să ducă la postul de radio casetele care trebuiau transmise săptămânal, iar Maria a făcut acest lucru mai bine de douăzeci de ani. Ea a devenit reprezentanta postului de radio Vocea Speranței pe această insulă. Oamenii doreau să cunoască Biblia mai bine, iar Maria a trimis o scrisoare către postul nostru de radio din Chile, în care cerea mai multe seturi de studii biblice. În același timp, se ruga pentru ajutor, ca să ridice o biserică pe Insula Paștelui.

În 1998, Gabriel Montoya, un adventist din Chile, a vizitat insula, iar Maria l-a rugat să trimită un instructor care să le prezinte oamenilor Scriptura. Gabriel a trimis-o pe soția lui, Luz. Într-o singură lună, treizeci de oameni s-au adunat ca să studieze Biblia împreună cu Maria și cu Luz.

Luz încă mai merge pe mica insulă și studiază Biblia împreună cu oamenii aduși de Maria la Mântuitorul.

Visul Mariei de a avea o biserică s-a împlinit în cele din urmă. În fiecare Sabat, treizeci de membri și alți câțiva prieteni se închină împreună.

Lucrarea Mariei a adus roade. Sergio Celada s-a botezat în Chile. Fiul ei studiază teologia, iar planul lui este să se întoarcă pe Insula Paștelui ca pastor al bisericii ridicate de mama lui. Insula Paștelui nu avea prezență adventistă până în momentul în care o membră credincioasă nu s-a rugat ca Dumnezeu să lucreze prin ea la înființarea unei biserici.

Darurile noastre sprijină lucrarea acestor oameni prin proiectele Misiunii Globale. Vă mulțumim.